

[Steffensen]

de foreligger, fortæller noget om, at det er den kurs, vi har været inde i de seneste år, og det er vi i Kristeligt Folkeparti godt tilfredse med.

Vi værdsætter, at der omkring folkeskolen er et meget bredt politisk spektrum, fordi vi er enige i den opfattelse, at hvad angår en så vigtig faktor som folkeskolen – den vigtigste i hele vort uddannelsessystem – er det afgørende, at der er bred politisk opbakning bag de tiltag, der sker ad politisk vej. I en tid, hvor børnene opleves som mere og mere rod-løse og mere og mere frustrerede, er det vigtigt, at man kan få skabt trygge rammer omkring skoledagen og skolegangen. Det er derfor vigtigt, at eleverne også kommer til at opleve en større sammenhæng i deres skoledag.

I hele undervisningsforløbet bør det faglige indhold styrkes, og det vil jeg gerne sige generelt, idet jeg ikke agter at gå ind i det enkelte fag; det er vor opfattelse om det kundskabsmeddelende i almindelighed. Det bør være sådan, at folkeskolen er garant for, at vore elever får kontant viden om de mest elementære ting i vort samfund med sig ud, når de forlader den.

I den sammenhæng er det også vigtigt at påpege det, som vi alle er enige om: at man må søge forældresamarbejdet styrket ad alle kanaler. Vi har i mit parti en idé om, at vi også burde komme frem til, at vi ligefrem kunne inddrage forældre som gæstelærere i skolen i en række sammenhænge. Vi tror, at det vil være med til at styrke det i øvrigt udmærkede samarbejde, der er reglen, formelt opbygget mellem skole og hjem især via skolenævn. Vi tror, at her var en mulighed mere.

Det er vigtigt at gøre klart, at selv om der er en lang række ting, vi gerne vil sikre os at vore børn ved, når det drejer sig om paratviden, eksakt viden, så er de kulturbærende fag i folkeskolen af allerstørste betydning. Jeg tænker her på kulturbærende fag som historie og kristendomskundskab og mange andre. Det er vigtigt at slå fast, at det fundament, som vor skole hviler på, ønsker vi ikke røket ved.

Det er spændende at læse de tanker, som er fremsat i »Fremtidens skole« fra Danmarks Lærerforening. Kristeligt Folkeparti er meget åbent over for disse ting og synes, det er nogle vigtige elementer, der påpeges, og vi vil meget gerne lade dem indgå i den fortsat-

te debat og strukturdebat omkring skolens fremtid.

Det er også vigtigt, at vi giver mulighed for, at den frugtbare vekselvirkning mellem den frie skoles sektor og folkeskolen fortsat kan finde sted. Det er en kendsgerning, at disse to skoleformer har bragt hinanden meget godt. Der er stadig væk meget fra den frie skoles verden, der kunne bruges konstruktivt også i folkeskolen. Derfor ønsker vi primært, at folkeskolen skal være folkets skole, men der skal fortsat være mulighed for, at man kan oprette såvel friskoler som privatskoler på forskelligt grundlag. Det er der jo også bred enighed om. Vi finder, det er vigtigt, at denne brede enighed bevares.

Men midt i alt dette vil jeg gerne nævne én ting i dag, som ikke har været pointeret så meget. Det er dette med at skabe samling omkring det hele. Her tænker jeg på faget familiekundskab. Jeg tror, det ville være godt, om vi kunne få dette placeret lidt klarere og lidt stærkere i folkeskolens dagligdag.

Formålet med noget sådant skulle være, at eleverne erhverver sig større indsigt i og også forståelse for familiens betydning i samfundet. Eleverne skulle i et sådant fag konfronteres med de opgaver og de aktiviteter, som eleverne faktisk føler sig fremmedgjorte over for i familien. Eleverne skulle altså bibringes en forståelse af, at det ikke kun er det lønede arbejde, der er identitetsskabende, men at det såkaldt ubetalte arbejde er lige så nødvendigt for opretholdelsen af livsvigtige funktioner som f.eks. familiens trivsel og dermed også er med til at skabe identitet for den; på den måde kunne man få sat respekt om det ulønnede arbejde. Undervisningen skulle ske med udgangspunkt i et kristent kultursyn og skulle være med til at styrke familielivet, og det skulle medvirke til, at eleverne selv kunne vurdere betydningen af forskellige familiemønstre som den bedste form for den enkelte families ramme.

Familien har overgivet mange af sine funktioner til andre af samfundets institutioner. Det er faktisk således, at det er den følelsesmæssige støtte, det er børneopdragelsen og det er reproduktion samt rekreation og fritid, der er tilbage. Familien er blevet en forbrugsenhed i dagens samfund, hvilket den ikke trives godt med, og børnene trives sandedelig heller ikke godt med en sådan kold forbrugsmønstretsutvikling.